

ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ: ਬੰਦਗੀ (2)

ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਇਬਾਦਤ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਚੰਦੇ ਤੇ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਬਾਦਤ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਗੱਲ, ਗਾਉਣ ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ।

ਗਾਉਣਾ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਇਕ ਸੁਭਾਵਕ ਇਜ਼ਹਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ, ਦਾਉਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਮੈਂ ਗਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਜ਼ਬੂਰ ਗਾਵਾਂਗਾ’ (ਜ਼ਬੂਰ 27:6ਏ)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ, ਗਾਉਣਾ ਵੀ ਇਬਾਦਤ ਦਾ ਇਕ ਅਹਿਮ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਗਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਨਿੱਜੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਕੋਈ ਅਨੰਦ ਹੈ? ਤਾਂ ਭਜਨ ਗਾਵੇ’ (ਯਾਕੂਬ 5:13ਅ)। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਭਜਨ ਗਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਗਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਆਮ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:12ਅ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਮੈਂ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤ ਕਰਾਂਗਾ।’¹ ਅਫ਼ਸੂਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ‘ਜ਼ਬੂਰ ਅਤੇ ਭਜਨ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਇਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ’ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:19ਓ)। ਉਹਨੇ ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਅਤੇ ਭਜਨਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਗੀਤਾਂ ਦੁਆਰਾ’ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਿਖਾਓ ਅਤੇ ਸਮਝਾਓ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:16)। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਮ ਬੰਦਗੀ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ‘ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗਾਉਣ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨਾਲ ਵੀ ਗਾਉਣ’ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:15)।

ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ, ਆਮ ਬੰਦਗੀ ਤੇ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਨਿੱਜੀ ਬੰਦਗੀ ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਮਰਕੁਸ 14:26 ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਭਜਨ ਗਾਇਆ ਸੀ।² ਇਸ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:25 ਵੀ ਆਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ‘ਅੱਧੀ ਕੁ ਰਾਤ ਨੂੰ

ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ... ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਭਜਨ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ।' ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਸ਼ਿਗਰਦਾਂ ਨੂੰ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਮੈਨੂੰ। ਇਸ ਵਿਚ ਹੁਣੇ ਦੱਸੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਆਇਤਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ: ³

... ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, 'ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜੱਸ ਗਾਵਾਂਗਾ' (ਰੋਮੀਆਂ 15:9)।

... ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਗਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨਾਲ ਵੀ ਗਾਵਾਂਗਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:15)।

... 'ਮੈਂ ਆਪਣਿਆਂ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤ ਕਰਾਂਗਾ' (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:12)।

ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੁਖੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਅਨੰਦ ਹੈ? ਤਾਂ ਭਜਨ ਗਾਵੋ (ਯਾਕੂਬ 5:13)।

ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਜਿੰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:19 ਅਤੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:16 ਸੰਖੇਪ ਕਰਦੀਆਂ ਦੇ ਆਇਤਾਂ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਆਇਤਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ:

ਇਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਭਜਨਾਂ, ਗੀਤਾਂ ਤੇ ਆਤਮਿਕ ਰਾਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਭਾਵ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਮਨੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਭਜਨ ਅਤੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:19; ਨਵਾਂ ਨੇਮ - Punjabi, CL, BSI [1978])।

ਮਸੀਹ ਦਾ ਵਚਨ ਪੂਰੀ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤਾ ਕਰਕੇ ਵੱਸੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਅਤੇ ਭਜਨਾਂ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਗੀਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚਿਤਾਰਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਕਰੋ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:16)

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਗਾਵੇ। ਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੁਝ ਗਿਣੇ ਚੁਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਰੀਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪੂਰੀ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਕੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਬਹਿ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਰਹੇ। ਸਗੋਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਗਾਵੇ।⁴ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਦੀ ਲਿਆਕਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਫਿਰ ਵੀ (ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਇਕ ਲੇਖਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ) ਉਹ

ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ 'ਜੈ ਕਾਰਾ' ਗਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜ਼ਬੂਰ 95: 1)।⁵

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਾਥੋਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਗੀਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, 'ਜ਼ਬੂਰ ਅਤੇ ਭਜਨ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਗੀਤ।' ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ,⁶ ਪਰ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ 'ਆਤਮਿਕ' ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ ਯਾਨੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੀਤ ਸਰੀਰ ਦੀ ਬਜਾਇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।⁷

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਭਾਵ ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਉਹ, 'ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ' 'ਉਪਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚਿਤਾਉਣ ਲਈ' ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਹੋਣਗੇ, ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਹ 'ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਮਨਾਂ ਵਿਚ' ਗਾਉਂਦਿਆਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਹੋਣਗੇ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੀਤ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਥੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਖੀਰ ਵਿਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ; ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲ 'ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਨਵਾਦ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਮਨਾਂ ਵਿਚ [ਗਾਉਣ]' ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ 'ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨਾਲ ਵੀ ਗਾਉਣਾ' ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14: 15)। ਜਿਹੜਾ ਗਾਉਣਾ ਦਿਲੋਂ ਨਾ ਨਿੱਕਲੇ ਉਹ ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜੋ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ

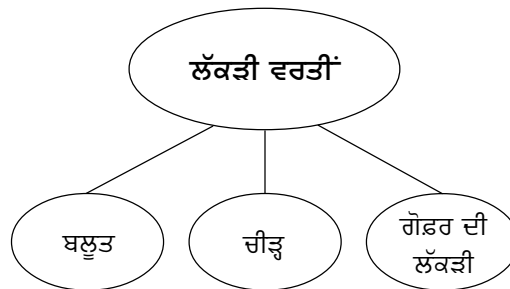
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜਿਸ 'ਸਾਜ਼' ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਨੁੱਖੀ ਅਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਦਿਲ ਹੀ ਸੀ। ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।⁸ ਪੂਰਾ ਨੇਮ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਓਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।⁹ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵੀਣਾ ਆਦਿ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਜ਼ਬੂਰ 150), ਪਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ।¹⁰

ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਾਜ਼ ਨਾ ਵਰਤਣਾ।' ਫਿਰ, ਕਿਉਂ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਬੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਜ਼ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ ਗਏ? ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਓਸੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਵਿਚ ਹੈਮਬਰਗਰ ਅਤੇ ਕੋਕਾ ਕੋਲਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

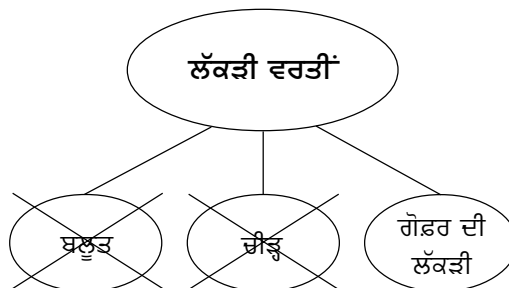
ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ 'ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ 'ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ' ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰ ਇਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੰਧ ਤੇ ਸਫ਼ੇਦ ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ 'ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਲ ... ਜਾਂ ਨੀਲਾ ... ਜਾਂ ਹਰਾ ... ਜਾਂ ਕਾਲਾ ਪੇਂਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ।' ਜਦ ਤੁਸੀਂ

ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ‘ਇਸ ਨੂੰ ਸਫ਼ੇਦ ਪੇਂਟ ਕਰ ਦਿਓ,’ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਦੂਜੇ ਰੰਗ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀਆਂ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ। ਨੂਹ ਨੂੰ ਇਕ ਬੇੜਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਉਤਪਤ 6: 14)। ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ‘ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਕੜ ਨਾਲ ਬਣਾਵੀਂ,’ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੱਕੜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਬਲੂਟ, ਚੀੜ੍ਹ, ਗੋਫ਼ਰ ਦੀ ਲੱਕੜ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਹੜੀ ਉਹਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲਗਦੀ।

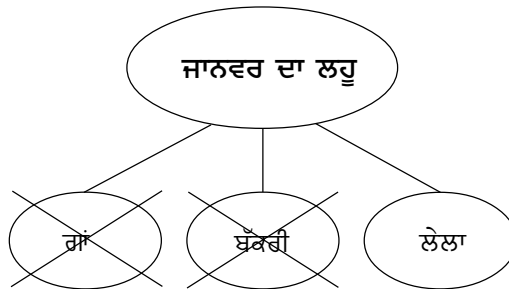

ਇਹਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਸਨ: ਉਹਨੇ ਨੂਹ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਗੋਫ਼ਰ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਨਾਲ ਬਣਾਵੇ (ਉਤਪਤ 6: 14)।¹¹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ‘ਇਸ ਨੂੰ ਬਲੂਟ ਦੀ ... ਜਾਂ ਚੀੜ੍ਹ ਦੀ ... ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਨਾਲ ਨਾ ਬਣਾਵੀਂ।’ ਜਦ ਉਹਨੇ ਗੋਫ਼ਰ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਿੱਕਲ ਗਈ।

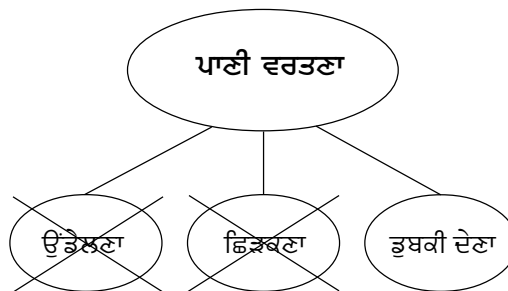

ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਸੇਰੂਆਂ ਉੱਤੇ ਲਹੂ ਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਵੜੇ (ਕੁਚ 12: 7, 13)। ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ‘ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਲਹੂ ਲਾਉਣਾ,’ ਤਾਂ ਉਹ ਕੱਟਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਸ਼ੂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਗਾਂ, ਬੱਕਰੀ, ਲੇਲਾ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਸ਼ੂ। ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਲੇਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ (ਕੁਚ 12:3, 7)। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ‘‘ਗਾਂ ਜਾਂ ਬੱਕਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਲਹੂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸੇਰੂ ਤੇ ਨਾ ਲਾਉਣਾ।’’ ਜਦ ਉਹਨੇ ‘‘ਲੇਲਾ’’ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਹਰ ਪਸ਼ੂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ‘‘ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਪਾਣੀ ਲਾਉਣਾ’’ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾ ਸਕਦੇ ਸਾਂ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਪਾਣੀ ਛਿੜਕ ਸਕਦੇ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪਾਣੀ ਡੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁਬੋ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਡੁਬੋ ਕੇ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ‘‘ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤੇ ਪਾਣੀ ਛਿੜਕ ਕੇ ਜਾਂ ਡੋਲ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਾ ਦੇਣਾ।’’ ਜਦ ਡੁਬਕੀ ਦੇਣਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਛਿੜਕਣਾ ਅਤੇ ਉਡੋਲਣਾ ਜਾਂ ਡੋਲ੍ਹਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ‘‘ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਲਈ ਆਮ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਹੂ ਦੇ ਯਾਦ ਲਈ ਆਮ ਪਾਣੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ,’’ ਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਛੋਟ ਹੋਣੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਰਤਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੈਮਬਰਗਰ ਅਤੇ ਕੋਕਾ ਕੋਲਾ ਪਸੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਸੇਬ ਦਾ ਰਸ ਪਸੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਆਰੰਭਿਕ

ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਦਾਖ ਦਾ ਰਸ ਸਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਹੈਮਬਰਗਰ ਅਤੇ ਕੋਕ ਨਾ ਵਰਤਣਾ। ਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਸੇਬ ਦਾ ਰਸ ਨਾ ਵਰਤਣਾ।’’ ਉਹ ਓਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਦਾਖ ਦੇ ਰਸ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈਮਬਰਗਰ ਅਤੇ ਕੋਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗੀ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਹੈਮਬਰਗਰ ਅਤੇ ਕੋਕ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ? ¹² ਮੇਰੇ ਤਜਰਬੇ ਵਿਚ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਹੈਮਬਰਗਰ ਅਤੇ ਕੋਕ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਗਾਉਣ ਵਿਚ ਸਾਜ਼ ਦੇ ਮਿਲਾਉਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਤੇ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਜੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਕਹਿੰਦਾ, ‘‘ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਸੰਗੀਤ ਵਜਾਉਣਾ,’’ ਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਗਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਸਾਜ਼ ਵਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ- ਪਰ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ,

... ਗਾਉਣਾ ... (ਰੋਮੀਆਂ 15:9)।

... ਗਾਉਣਾ ... (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:15)।

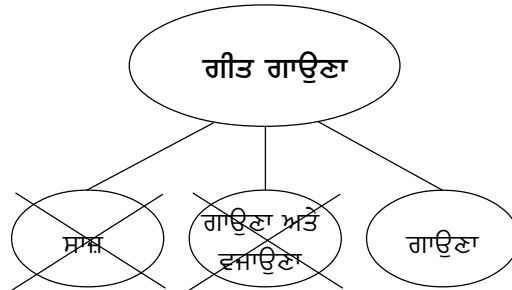
ਆਪਣੇ ਮਨੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਭਜਨ ਅਤੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:19)।

ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਕਰੋ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:16)।

... ਗਾਉਣਾ ... (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:12)।

... ਕੋਈ ਅਨੰਦ ਹੈ? ਤਾਂ ਭਜਨ ਗਾਵੋ (ਯਾਕੂਬ 5:13)

ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਮਸੀਹੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨਾ।’’ ਜਦ ਉਹਨੇ ਗਾਉਣ ਲਈ ਸਾਫ਼ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਆਪੇ ਬਾਹਰ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪਹਿਲੇ ਮਸੀਹੀ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਸਦੀਆਂ ਤਕ ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਾਜ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਇਕ ਕੈਪਲਾ¹³ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।¹⁴

ਸਾਰ

ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਾਂਗ ਗਾਉਣ ਵਿਚ ਵੀ ਸਹੀ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਹਾਰ ਦੋਵੇਂ ਕਰਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਵੇਂ ਲੱਗੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ 5: 10)। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਇਹ ਜਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਲੱਗੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਕੀ ਪਸੰਦ ਹੈ ਇੱਕੋ ਢੰਗ ਹੈ ਉਹਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਣ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 47; ਰੋਮੀਆਂ 14: 11; 15: 11; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1: 11; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13: 15)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਗਾਉਣਾ’ (ਕੁਲੱਸੀਆਂ 3: 16)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਵੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨਾਲ ਵੀ’ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14: 15)।

ਸੱਚੇ ਮਨੋਂ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ‘ਕੀ’ ਅਤੇ ‘ਕਿਵੇਂ’ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ, ‘ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ’ (ਯੂਹੰਨਾ 4: 24) ਖੁਦਾ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਲੇਖਕ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇਕ ਹਵਾਲੇ ਜ਼ਬੂਰ 22:22 ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਹਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ²ਮੱਤੀ 26:30 ਵੀ ਵੇਖੋ।
³ਇਸ ਵਿਚ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:15 ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ। ⁴ਕਈ ਵਾਰ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦ ਕਿਸੇ ਲਈ ਗਾਉਣਾ ਨਾਮੁਮਕਨ ਹੋਵੇ (ਉਹਦੇ ਗਲੇ ਵਿਚ ਸੋਜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ), ਪਰ ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਅਪਵਾਦ (ਮਜਬੂਰੀ) ਹੈ। ⁵ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 95:1 ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਿ 'ਜੈਕਾਰਾ ਗਾਉਣ' ਤੋਂ ਭਾਵ ਬਹੁਤਾਤ ਨਾਲ ਗਾਉਣਾ ਹੈ। ⁶ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜ਼ਬੂਰ' ਤਰੀਫ਼ ਦੇ ਗੀਤ ਹਨ ਅਤੇ 'ਭਜਨ' ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਗੀਤ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ 'ਆਤਮਿਕ ਗੀਤਾਂ' ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਬੇਦਾਰੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਗਾਉਣ ਵਿਚ ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਇਕ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਢੰਗ ਹਨ। ⁷ਕੋਈ ਗੀਤ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਗੀਤ ਗਾਉਣ। ⁸'ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਾਜ਼' ਵਾਕਾਂਸ਼ ਲੰਮੇ ਅਤੇ ਬੇਢੰਗਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਇੱਥੇ 'ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਾਜ਼' ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਵਾਜੇ' ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ⁹ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਵਾਜਿਆਂ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:1 ਵਿਚ) ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਲਨਾ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਪੂਛ ਪੁਛਾਉਣ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 5:8 ਵਿਚ)। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ¹⁰ਵਿਦਵਾਨ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬੰਦਗੀ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਵਿਚ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।
¹¹ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ 'ਗੋਫ਼ਰ ਦੀ ਲੱਕੜੀ' ਕੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅਹਿਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਹਿਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੂਹ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲਕੜੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ¹²ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿਚ ਜੋੜਨ ਦਾ ਪਾਪ ਓਨਾ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪਾਪ (ਵੇਖੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:18, 19)।
¹³'ਕੈਪਲਾ' ਦਾ ਸ਼ਬਦੀ ਅਰਥ ਹੈ 'ਚੈਪਲ ਦਾ ਢੰਗ।' ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅੱਜ ਵਿਲੱਖਣ ਤੌਰ ਤੇ ਗਲੇ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ¹⁴ਛੇਵੀਂ ਅਤੇ ਸਤਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀਆਂ ਨਾਕਾਮ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਸਨ 1250 ਤਕ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ ਸੀ।